

Advaita-rasa-manjari

——
अद्वैतरसमञ्जरी

——
Document Information

Text title : advaitarasamanjari

File name : advaitarasamanjari.itx

Category : major_works, sadAshivabrahmendra

Location : doc_z_misc_major_works

Author : shriimatparamaha.nsa parivraajaka sadaashiva brahmendra

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : Dec. 3, 2009

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

अद्वैतरसमञ्जरी

श्री गणेशाय नमः ॥

श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ अद्वैतरसमञ्जरी ॥

अभाएऽसत्यज्ञानानन्धामृतस्यात्मस्तव-
स्तवादिकं कथं कुर्यां करुणागोचरत्वतः ॥ (१)
स्वभक्तलोकानुष्ठिषुक्षयैवया
समस्तलोकानुगता विराजते ।
अकाटितृपोश शुकाटिवन्दितां
नमामि तं श्रीललितां स्वदेवताम् ॥ (२)
गजभुभुमुपरिष्ठाभानवाङ्गं त्वधस्ता-
नरपरपरमैक्यज्ञापनायभ्युपेत्य ।
परिलसतिपरस्तान्मोहजलान्महोय-
त्तद्विड मम पुरस्तादस्तु वस्तुपशस्तम् ॥ (३)
वटतरुनिकटे श्रीदक्षिणामूर्तिरूपं
यदधिवसति सखिन्मुद्रया भद्रयार्थम् ।
परमभृतमन्तेवासिनां सम्प्रदातुं
तद्विडवरदमेकं भावये भावशून्यम् ॥ (४)
यतीन्द्रमण्डलं ध्यायन्नभाएऽरसमण्डलम् ।
अद्वैतरसमञ्जर्याः कुर्वेद्य सुविकासिनीम् ॥ (५)
अभद्धाऽपि सुभद्धैषा सता भद्रसुदृष्टिना ।
भवेत्सन्तोषवन्तो हि सन्तस्सन्ति समेक्षाणाः ॥ (६)
पादशून्यपतगायितस्य मे भेरत्वमतिदुर्लभं भवतु ।
तद्विदोऽपि तदवासुमिच्छत- स्साडसं सडतु सौष्टुदीजनः ॥ (७)
अद्वैतमेव परमार्थतया विवेक्तु-

मङ्गीकृतद्विपनराकृतिसन्निवेशः ।
अद्वैतगोचरमशेषविद्योषमन्त-
राविष्करोतु वरदो मम विघ्नराजः ॥ १ ॥
अज्ञानविस्फुरदनेकविधात्मभेद-
मज्ञानमाश्रितस्सुलभा न मुक्तिः ।
आदर्शगिण्डममितः प्रतिबिम्बितान्त-
र्द्धारं गतस्य न अङ्गितिरर्भकस्य ॥ २ ॥
शान्त्यादिसाधनवता पुरुषोत्तमेन
सम्प्राप्यते निजपदं वरदेशिकोक्त्या ।
योरैरण्यसरिणीं गमितेन पुंसा
देशो निजो हि तदभिज्ञागिरैव गम्यः ॥ ३ ॥
भूमा भवानिति गुणपनिषद्भयोभिः
कर्त्तात्मता गलति सिद्ध्यति भूमभावः ।
राजात्मजस्य निजतत्त्वनिर्बोधनेन
व्याधात्मताविगलनादिव राजभावः ॥ ४ ॥
कूटस्थनित्यसुषुप्तोद्यतनोः प्रतीयो
बन्धो विमोचनमिति भ्रम दूर्विलासः ।
वन्ध्यासुतस्य वपुराद्विगुणप्रपञ्च-
स्तत्पञ्चताऽपि सुतरां परिकल्पनैव ॥ ५ ॥
आपाततः प्रतिभया जगदस्तिवादः
सत्यं निरूपणविधौ न हि किञ्चिदस्ति ।
भीरोर्विभाति परितस्तिमिरं पिशाच-
स्तत्रैव दीपकलिकाऽऽनयते किमस्ति ॥ ६ ॥
शिञ्जयोतिरेव जगदात्मतया यकास्ति
वस्त्वन्तरं किमपि नास्ति विचार्यमाणे ।
रज्जुवौ भ्रमाधिकरणैःपि रज्जुसर्प
तत्त्वान्तरं भवितुमर्हति किं कथञ्चित् ॥ ७ ॥
विश्वं समस्तमपि विभ्रममात्रमेत-
दात्मैव सन्नयनन्यसुषुप्तप्रकाशः ।
स्कूर्त्यैव विश्वमपि सत्यमितीर्यते येत्

को नाम शुक्तिरजतेन धनीनभावि ॥ ८ ॥

नास्ति प्रतीत्यवसरे न पुरा न पश्चा-

दाश्चर्यमेतदवभाति तथाऽपि विश्वम् ।

यद्वा किमद्भुतविवेक मडेन्द्रजालं

मायाविकल्पितमिति प्रतिभासते हि ॥ ९ ॥

अेकोऽपि सन्नयमनेकतया विभाति

भूमा स्वकल्पिततमः पटलानुषङ्गात् ।

धन्दुद्धितीयरहितोऽपि य सद्धितीय-

भावेन भाति पुरुषस्य निजाक्षिदोषात् ॥ १० ॥

आलोक्यते भुवनत्रयकमलातयक-

मत्यन्तविलम्बमविजृम्भितमस्थिरं य ।

दैवात् भ्रमस्यविरतौ समुपस्थितायां

नालोक्यते किल पुरेव पुनस्तदेव ॥ ११ ॥

गन्धर्वपत्तनमिदं जगद्व्यवस्थं

यैतन्चनामनि विडायसि नश्चकास्ति ।

विद्योतते यदि य विद्युद्विवात्मविद्या

सद्यस्तिरोभवति सर्वमिदं तदैव ॥ १२ ॥

आरोपितस्य जगतः प्रविलापनेन

चित्तं शिवात्मकतया परिशिष्यते नः ।

शत्रून् निहत्य उत्तयिन्तुरधोनिप्रातात्

गन्धद्विपो भवति केवलमद्धितीयः ॥ १३ ॥

अधास्तमेतु वपुराशितारमास्तां

कस्तावतापि मम सिद्धपुषो विशेषः ।

कुम्भेऽपि नश्यति यिरं समवस्थिते वा

कुम्भांभरस्य नहि कोऽपि विशेषवेशः ॥ १४ ॥

सङ्कल्पमात्रसविकल्पितमूर्तिविश्वं

विश्वं य सत्यमिति मूर्च्छितमन्दबुद्धिः ।

यिन्ताप्रकर्षजनितां वनितां विदित्वा

शैवेति वल्गाति यथा यिरविप्रयुक्तः ॥ १५ ॥

स्वस्थे मयि स्वरससत्यसुभावावबोधे

व्यामोडनाज्जगदिति व्यपदिश्यते यत् ।

अन्यत्र कुत्रचिददृष्टमरुपपुत्र-

मस्थानचित्रमिति निश्चिनुमस्तद्वेतत् ॥ १६ ॥

आध्यासिकस्फुरणामेदतिरोडितोऽपि

चिद्धातुरेकरसतां न जडाति जातु ।

नानाथराथरविचित्रविचित्रितोऽपि

चित्रः पटो न पटभावावमपास्यति स्वम् ॥ १७ ॥

सख्यित् सुभात्मकमभ्रिउतमात्मतत्त्वं

मन्येत कश्चिदुभित्यतिनिश्चितार्थम् ।

दृडेन्द्रियादकमपि विभ्रमवासनाभि

व्यामो ममाडमितियद्भेदविद्भेदात्मा ॥ १८ ॥

विश्वं भृषा विरसमित्यवधार्य धैर्य-

मास्वाद्यते मुनिभिरन्तरसौ रसात्मा ।

सन्तापजं मरुमरीचिरसं निरस्य

संसेव्यते सुमतिभिस्सुरसिन्धुपूरः ॥ १९ ॥

येकान्तसन्निहितमीदृशमात्मतत्त्वं

लौका विमूढमतयो भत नाद्रियन्ते ।

आकाशगोचरमशेषजगत्प्रकाशं

धूका न भास्करमुदीक्षितुमुत्सहन्ते ॥ २० ॥

आनन्दविस्फुरणरुपमपि प्रपञ्च-

मन्यं विभाव्य परितापमुपैति मुग्धः ।

दीपादिषु स्ववपुषः परिदृश्यमानां

छायां विगाढ्य परिमुञ्चति किं न बालः ॥ २१ ॥

माया स्वकीयवियदादिविकारजालै-

र्नात्मानमन्यथयितुं प्रभवत्यसङ्गम् ।

आधारपुष्करपलाशकमंबुधारा

स्वीयैः किमार्द्रयितुमर्हति शीकरौघैः ॥ २२ ॥

आभासमात्रतनवो जगतीविकल्पा

मां न स्पृश्यन्त्यपि विमुक्तसमस्तसङ्गम् ।

आरोपिता भवितादिविचित्रधर्मा
लिम्पन्ति किं नु विमलं विद्यन्तरालम् ॥ २३ ॥

स्वप्नसुषुप्तिरथजाग्रदिति ऽवस्था-
स्तिस्त्रोऽपि शश्वदुदयास्तमयैरुपेताः ।
निर्भोकराज्य ष्वोरगराजभोगे
मथ्येव साक्षिणि विमान्यनुवर्तमाने ॥ २४ ॥

स्वप्नः प्रजाग्रदिति शब्दकृतो विशेषो
मायामयत्वमुभयोरपि तुल्यमेव ।
प्रत्यग्रपरागिति नामकृतो विकल्पः
सत्यावबोधसुभतां तु तयोस्स्वरूपम् ॥ २५ ॥

सर्वेन्द्रियोपरमशान्तजगद्धिकल्पाः
स्वानन्दमात्रपरिशेषितयैत्यवबोधे ।
ते जाग्रतोऽप्यनुभवन्ति सुषुप्त्यवस्थां
कीडन्ति ये सततमात्मनि सत्यवबोधे ॥ २६ ॥

कर्तेति कायिकवियेष्टितदर्शिनो मां
गृह्णन्ति येत् किमु यथैव तथा भवामि ।
पाश्चिष्वोऽयमिति पामरधीगृहीत-
श्चन्द्रस्तथा नडि यलांबुदसन्निकृष्टः ॥ २७ ॥

मिथ्या समुल्लसतु नाम जगद्धिचित्र-
मेतावता विमलतत्त्वविदो न ङानिः ।
स्वप्ने भयङ्करजागृदनिरीक्षणेऽपि
न स्वाप्रकत्वमनुसन्धतोऽस्ति भीतिः ॥ २८ ॥

अत्यन्तमेतदसदित्यपि याव्यवस्थं
मय्यात्मदृष्टिरनुवर्तत एव लोकम् ।
नास्त्यत्र वदन्नमिति निश्चितवानपि द्रा-
गादत्त एव मुकुरं मुभदर्शनाय ॥ २९ ॥

उद्धोषितोऽपि कबले कबले जनन्या
निद्रालसश्शिशुरिवाविदितान्यभावाः ।
आलोक्यन्नपि भडिर्जगदिन्द्रजाल-
मन्तः कयापि कलया न परिच्युतोऽस्मि ॥ ३० ॥

दृश्ये स्फुटीभवति नेक्ष्यत एव भूमा
 भूमि स्फुटीभवति नेक्ष्यत एव दृश्यम् ।
 द्वीपान्तरे स्फुरति भूमिरिधं न दृश्या
 भूमाऽऽले स्फुरति तथ्य तथा न दृश्यम् ॥ ३१ ॥

बोधे शनैरुपयथं प्रतिपद्यमाने
 विच्छिद्यते हृदि तदा विमलं ब्रह्मोऽपि ।
 यन्द्रे कलाभिरनुवासरभेधमाने
 मन्दीभवत्यपि यथैव मलान्धकारः ॥ ३२ ॥

ब्रह्मानुभूतिरसनिर्भरिते मुनीन्द्रे
 कर्मानुबन्धविधयो विमुभीभवन्ति ।
 सिद्धोपदेशितरसायनपानतृप्ते
 किन्नु व्यपाकविषया विधयः क्वमन्ते ॥ ३३ ॥

सर्वात्मतामुपगतोऽपि मुनिस्समाधिं
 पूर्वानुवृत्तमयते समथापनुत्थै ।
 पर्याप्तसर्वविभवः क्षितिपोऽपि काल-
 निर्यापणाय जुषते यतुरङ्गलीलाम् ॥ ३४ ॥

आत्मज्ञमस्तमितसर्वविधिप्रवृत्ति-
 मानन्दयन्ति निगमाभिमता निषेधाः ।
 व्यापारमात्रविमुभस्य मलालसस्य
 माशब्दकव्यवहृतानि मनोहराणि ॥ ३५ ॥

तत्त्वानुचिन्तनपरो मुनिसार्वभौमः
 स्वच्छन्दतो व्यवहरन्नपि नानुयोज्यः ।
 साम्राज्यमेत्य छि यथारुचि वर्तमानो
 राजा प्रजाभिरनुयोक्तुमशक्य एव ॥ ३६ ॥

प्रारब्धजामधिकसम्पदमापदं वा
 भुञ्जान एव पुरुषः परिशुद्धियेति ।
 किं वाऽऽहितुष्टिः कगृहीततनुर्भुञ्जङ्ग-
 स्तत्कृमदः सनविधिं परिहर्तुमीष्टे ॥ ३७ ॥

पूर्वोत्तरार्जितशुभाशुभकर्मभिस्स्व-

सम्पद्धिपश्च न भवेत् परमार्थदृष्टेः ।
 जात्योषरस्य धनवर्षजलाभिषेकै-
 रत्योष्माणा य नडि सस्यविवृद्धिडानी ॥ ३८ ॥

प्रारब्धकर्मपरिपाकवशंवदो न
 क्लिश्नाति निश्चितपरावधिरात्मवेदी ।
 ग्रामान्तमार्गपरिभाषाविध्वनीनो
 मध्येपथं न डि विषीदति दुःभितोऽपि ॥ ३९ ॥

अन्तर्भडिश्च परमार्थतयानुपश्यन्
 न क्लिश्यति व्यसनमुत्कटमप्युपेतः ।
 धीरः डिलाडमुष्पे विजयैकदृष्टिः
 प्रत्यर्थिभिः प्रमथितोऽपि न विकलवस्स्यात् ॥ ४० ॥

प्रापञ्चिकस्तु विभवः परमाद्भुतोऽपि
 धीरं न रञ्जयति दृष्टतदीयतत्वम् ।
 स्त्रीवेषभूषिततनुः पुरुषो विलासै-
 स्तज्ञं युवानमपि मोडयितुं डि नालम् ॥ ४१ ॥

अन्तर्निरन्तरनिगूढनिजात्मतयो
 न प्रागिव व्यसनितां विषयेषु धत्ते ।
 भाग्यात् कुतश्चिदपि लब्धनिधिर्मनस्वी
 किं पूर्ववत् कृपापातामुरीकरोति ॥ ४२ ॥

अध्यास्थितस्वमडिमानमलडिया व-
 दाध्यात्मिकाश्शुभगुणास्स्वयमाविशान्ति ।
 स्वाधीनिते सुदुर्दि राजनि तस्य भृत्या
 अतेऽपि य स्वयमुपेत्य तमाश्रयन्ते ॥ ४३ ॥

अज्ञानमेव न कुतो जगतः प्रसङ्गो
 ज्ञवेशदृष्टिकविकल्पकथाऽपि दूरे ।
 अेकान्तनिर्मलशिष्टेकरसस्वरूपं
 ब्रह्मैव डेवलमडं परिपूर्णास्मि ॥ ४४ ॥

एति श्रीमत्परमडंस परिप्राजक सदाशिव ब्रह्मेन्द्र विरचिता
 अद्वैतरसमञ्जरी सम्पूर्णा ॥

Advaita-rasa-manjari

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

